

J. A. Hansen: Jeg finder mig foranlediget til at bemærke, at jeg paa ingen Maade har bebrejdet den ærede Marineminister, at han ikke har indbragt et Lovforslag i den omhandlede Henseende; jeg har blot som en simpel historisk Beretning, der var nødvendig for Sagens Oplysning, anført, at de Paagjældende først havde henvendt sig til det vedkommende Ministerium. Det var, som sagt, blot en Oplysning i Sagen, som jeg var nødt til at give, men hvori der ikke skulde ligge nogen Bebrejdelse fra min Side. Jeg skal tillade mig endnu en Bemærkning, for at belyse den ærede Finansministers Udtalelse i Anledning af nogle Dyringer fra min Side. Han anførte nemlig, at han havde indbragt særlige Lovforslag for lavere Staaende, men jeg har udtrykkeligt sagt, at der, saavidt jeg erindrede, ikke var indbragt særlige Lovforslag for nogen lavstaaende „Person“; men maastee for lavere staaende „Classer“; det, han har anført, angaaer saaledes enkelte Classer, men ikke enkelte Personer, og altsaa staaer min Bemærkning aldeles usvækket. Det forekommer mig iøvrigt, at, foruden de Exempler, som den ærede Minister anførte, har der tillige her i Thinget været indbragt et Lovforslag, angaaende en Stutmester, der, saavidt jeg husker, ogsaa kom ind under samme Klasse.

Da Ingen mere begjærede at ytre sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning; og vedtoges med 49 Stemmer mod 19.

J. A. Hansen: Jeg tillader mig at foreslaae et Udvalg af 3 her i Salen valgte Medlemmer.

Da intet andet Forslag gjordes, fattes

J. A. Hansens ovenstaaende Forslag under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 54 Stemmer.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: 1ste Behandling af Forslag til Lov om en extraordinair Pension til Genf. efter de Læger, der under Cholera-Epidemien ere blevne bortrevne af

denne under Udførelsen af deres Kald. (Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 361, jvf. Tidens Nummer 34 Sp. 495.)

Tale: Jeg skal paa dette Trin af Sagen blot meddele, at jeg selv vil finde mig foranlediget til at gjøre enkelte Redaktionsforandringer i Forslaget, men forøvrigt skal jeg, forinden jeg udtaler mig videre desangaaende, oppebie, hvad der fra andre Sider maatte blive yttret.

Finansministeren: Det gjør mig ondt, at jeg idag ikke kan imødekomme de Lovforslag, som ere fremsatte, idet jeg ogsaa maa erklære mig imod dette Lovforslag. Jeg troer ikke, at der er nogen Trang til et saadant Forslag som det, der her foreligger, og dette støtter jeg paa den Omstændighed, at der fra Justitsministeriets Side desangaaende endnu ikke er fremkommen nogenfømhelst Begjæring til Finansministeriet, ligesom jeg ogsaa troer, at man i alle sliche Tilfælde helst skal lade Sagen tage den Vending, at den lovgivende Magt ikke skal gaae ind derpaa, forinden Regjeringen, drevet til det Yderste, finder sig foranlediget til at fremkomme med Begjæringer om saadanne Pengebevillinger. Man kan være ganske rolig for, at Regjeringen ikke staaer længere imod, end den kan, men, saalænge Regjeringen kan det, saalænge kunne de Herrer ogsaa være vel tjente med at følge Regjeringen i at gjøre Modstand. Jeg veed ikke engang, om der for Diebliffet er nogen Genf., hvorpaa det foreliggende Lovforslag virkelig med Grund kunde finde Anvendelse, men i alle Tilfælde er Antallet kun ringe. Lovforslaget lider desuden ikke blot af endeel formelle Mangler, som dog til Nød kunde afhjælpes, uagtet de rigtig nok ere af den Bessaffenhed, at det hele Lovforslag efter min Formening, reent maatte omarbejdes, naar den Tanke, der ligger til Grund for samme, skulde stemme med de Fordringer, som her i Almindelighed gjøres; men det lider fornemmelig ogsaa af den Mangel, at det er aldeles usfuldstændigt. For det Første omtaler det kun Genf. efter Læger, som ere blevne bortrevne under Cholera-Epidemien; men jeg indseer slet ikke, hvorfor man, naar man skal give en Lov om en saa speciel Materie, ikke